

Y
N dre
B
K
tur B ureau
ul

TEMA 2

Ydre Nørrebro Kultur Bureau
Tema nr 2
Baldersgade 70 st tv
2200 N

Finn Thybo Andersen
tlf 35851037
Kirsten Dufour
tlf 20613174
Gillion Grantsaan
Tlf 35829306
Åsa Sonjasdotter
Tlf 35839221

ISSN 1602-2815

Temadag 2
13 april 2002

Billedkunstner Palle Nielsen
Jens Dreyer, Udflytterbørnehaven Røde Rose 2

Tema YNKB 13 april

**Billedkunstner Palle Nielsen
Jens Dreyer fra Røde Roser**

**Temadagen transmitteres direkte
over Station 2000.**

Finn Thybo Andersen serverede nordjydsk mad: Stuede hvidkål med sukker og kanel og medisterpølse.

Palle går hvileløst rundt og ryger cigaretter

Tre drenge kommer og tegner Finn 2000: Bønderne producerede til herremanden, så havde de et lille stykke til kål

Palle: Fattigmandsmad, men meget sundt. Efter 1. verdenskrig gik staten ind og anbefalede at man spiste meget kål. statstilskud til kål. Det fik de fattige landarbejdere til at overleve.

Finn 2000: Der er forskel på embedsmændenes forslag, men vi henvender os til politikerne. Det handler om at få nærdemokratiet til at fungere.

Du taler som en der sidder i systemet og taler på systemets præmisser

Palle: Nærområde som park er aldrig lavet

2000: I taler under den givne forudsætning hele tiden.

Aktivitetsparken, det er hele

Nørrebro, det er hele Nordvest, det er blevet socialdemokratiets prestigeprojekt.

Billedkunstner Palle Nielsen:

Palle har lavet legepladser det meste af sit liv og viser noget fra slutningen af tresserne. Han har deltaget i legepladsaktioner med arkitekter og billedkunstnere, ryddet baggårde, ideen var at børnene skulle have et friere liv.

Billedene er fra en udstilling på Moderna Museet Stockholm i 68:

Der har aldrig været så mange besøgende på Moderna Museet hverken før eller siden og 20 000 af dem var børn. Folk stod udenfor i flere timer for at komme ind. Så fik de to timer, man lukkede 500 ind. Rummene var fyldt med musik. Børnene valgte selv musikken blandt indkøbte plader. mest spillet var en cellokoncert af Bach og en med korsang af Palestrina, De plader blev slidt op og vi måtte købe nye.

Rummene var fyldt med skumgummi i et lag på 1,2 m. Det kom i to store lastbiler. Ungerne kunne springe ned. Kun to kom til skade med brækket arm. Det var fordi de store ikke kunne vente med at springe og sprang ned på dem. Der blev lavet nogle skeletter. Man byggede stiger for at kunne komme op og lave huler. Vi havde også en

masse udklædning vi havde fået på dramaten, som de ikke brugte mere og vi havde købt masker af politikere, dengang var det Johnson og de Gaulle og man maler på hinanden.

Brændmyndighederne lukkede for skumgummiet (selvom et stort varehus havde 4 x så meget og der måtte man ryge - på Moderna Museet var der ryge forbud). Så kom der en gruppe kammerater fra København med et folkevognsrugbrød og byggede to kæmperutschebaner på en weekend. En masse reb var spændt ud over rummet som børnene kunne klatre i, uden at der skete noget. Børn må ikke lege de lege, der er naturlige, fordi det er farligt. Man må selvfølgelig ikke dø i leg, men der er risiko og fjerner man alle risiciene, så er der ikke nogen leg tilbage. Det er det der er problemet.

Udenfor var der en op til 2 km lang kø og der var møgkoldt. Ventetiden var 1 1/2 - 2 timer. Så vi var tvunget til at lave en legeplads med cementrør og træ og der kom en pølsebod og en grill.

Psykologisk institut fra Stockholm havde tre psykologer på for at undersøge leg...

Finn 2000: Det mislykkedes jo

Palle: Mislykkedes?

Finn 2000: Ja, for de er der jo ikke mere!

Palle: Bagefter er der blevet flere ressourcer til leg!

Västerås købte hele udstillingen bagefter for 4000 kr og så byggede de et miljø, der var -25 grader, i en boblehal hvor en indendørslegeplads blev sat op af resterne. Den var der i et halvt år. Alle de omkringliggende skoler og institutioner brugte den dagligt. Remisen på Østerbro er en opfyldning af ideen, men den er også styret af regler.

I Fragtmandshallernes pragtfulde rum kunne et af rummene indrettes til legeplads. Børn elsker indendørs legepladser. Gamle symaskiner, børn kunne selv sy deres udklædningsstøj. En rutschebane skal være bred, så sker der en hel masse. Indendørs byggelegeplads.

En legeplads lavet på en weekend i kunstakademiets kælder. Børnene lavede labyrinter af bølgepap. Høje Gladsaxe. Sammen med arkitekter og psykologer og beboere lavede vi en legeplads på en weekend. efter 3 uger blev den revet ned.

Finn 2000: Aktivitetspark med flere generationer.

Palle: det er min erfaring der også skal være pædagoger.

Finn 2000: I et cykleværksted skal der ikke være pædagoger, men en ung cykelsmed

Palle: Det drejer sig om ejendoms

forhold og penge, det er alle de centrale dele af kommunens forvaltning der har lavet...

Finn 2000: valgkampen var mellem politikerne og embedsmændene. Vi går direkte til politikerne, alle partier synes at det er en kanonide. Det handler ikke om økonomi men om nærdemokrati. politikerne skal gå til embedsmændene og sige gør det og det.

Palle: Der skal betales via skatte-kronerne og sådan en park vil være sindssyg dyr 300 - 350 millioner

Finn 2000: Og hvad så?

Palle: Hvis de bygger huse så koster det ikke en skid

Finn 2000: jeg har lagt mærke til at hvergang vi skal lave noget, alle de obstruktioner der kan være som følge af vanetænkning

Palle: Du er naiv. Politikerne siger hver gang: hvor er pengene?

Finn 2000: Vi ved da godt hvor pengene er. Kig på EUs politik i forhold til regionerne København og Malmö: tusindvis af millioner. 380 millioner til kvarterløft

Palle: Det er til erhvervslivet, ikke til rekreation!

Finn 2000: Det er fordi vi har nogle skide sløve befolkninger, så kan jeg edermaneme love dig for at pengene sprøjter, så kommer det næste spørgsmål, for så kommer eliten. Hvad tror du der sker med ejendomspriserne på Mjølnerparken

med en aktivitetspark og et kultur-center?

Palle: Man skal slås for det, for der er en masse interesser

Finn 2000: banestyrelsen er ret interesseret

Kirsten: De har svinet sådan, hvem skal betale det. De kan da ikke forlange penge når de afleverer det.

Finn 2000: I Nanasgade ligger der en forurennet grund. På Titangade 33 vil man bygge et fireetagers hus med børneinstitutioner

Jens: Det vil naboerne ikke have!

Finn 2000: rensningen af grunden i Nannasgade koster 40 millioner kroner!

I taler udfra de givne forudsætninger istedet for at lave forudsætningerne selv.

Palle: Støt op om de planlæggere der ønsker en park.

Finn 2000: Gu vil jeg ej støtte embedsmændene. Det er politikerne vi skal støtte. Skal vi støtte embedsmændene har vi tabt på forhånd
Gillion: Kan vi ikke påvirke embedsmændene?

Finn 2000: DE politikere, der er valgt nu, støtter parken.

Jens: Der er ingen politikere, der gør noget, uden at kontakte embedsmændene.

Gillion: Deres hjerte banker jo også for det, de arbejder med..

Jens Dreyer fra Røde Roser i Baldersgade:

Før Røde Roser startede i 1974 var jeg med i gårdrydninger.

Nogen var meget imod udflytter-børnehaverne. Børnene skulle blive i nærmiljøet.

De principper vi har, er at børnene skal udvikles ved leg.

Børnehaven ligger mellem Ganløse og Lyngby - en halv time herfra.

Børnene leger med vand og sand og ild. Nogen gange fryser vandet så er der glas på vandpytterne.

Vores blomlehule er lavet af nogle forældre oppe i træet så børnene kan komme til blomsterne. Vi hegner haverne ind så dyrerne ikke spiser det hele. En flodhest som nogen andre forældre har lavet, som børnene leger meget med.

Høns, al mad er økologisk. Vi spiser hannerne, børnene er med når de slagtes (hvis de vil). To ænder. Hønen ruger andæg ud. Vi havde et gåsepar for et par år siden. De holdt vagt og politiet som laver øvelser heroppe, turde ikke gå ind. Et rosenespalier. Når hønsene går frit finder de selv mad. Vi klatrer i træer - pigerne klatrer højest.

Ude i skoven, vi har forskellige steder klatretræer. På 27 år er der faldet en ned, - det var en pæda-

gogmedhjælper. Børn skal lære at klatre. Børn bliver transporteret rundt. man skal selv kunne komme op og ned. En gang skulle en dreng op i et højt træ for at se en egnrede oppe i toppen og så kunne han ikke komme ned, så måtte jeg derop og grenene var meget tynde helt deroppe.

En død ræv ligger på en myretue, så kan vi hente skelettet.

Rokkestenen, der ligger nogle lange pinde som man kan rokke stenen med. det er en gammel gravhøj
Børnene må godt gå udenfor hegnet og de kan selv finde stederene
En sø er sjov, men kan også være lidt farligt.

Skoven er et spisekammer, skovsyre, svampe, brændenælder, bøgblade, mælkebøtter

En Myresten, vandet på stenen er trolletis. På stenen er der offertegn. Her har man ofret sæd.

Nogle gode grøfter, når der er meget vand og sne kommer der en lille bæk, så kan man lave kanaler.
Kælkebakke: alle børn lærer at stå på ski og cykle. Dyrerne bliver der leget med og eksperimenteret med og undersøgt men de må ikke kæle dem ihjel.

Alle børn lærer at snitte. Hvis knivene ikke er skarpe skærer man sig, hvis de er skarpe, skærer man sig ikke.

De lærer at lave mad, det modvir

ker kræsenhed.'

Bastrupsøen: vi kan bade men vi har også fået en kano. Der er også en ruin. der er nogle, der mener at Mølleåen er en kanal, der stod i forbindelse med Roskildefjord, så vikingerne kunne sejle.

En lille ederkop, man lærer dem at kende.

Et hejseværk, der er udveksling på, så kan de selv hejse sig op.

Ude ved stranden kan man samle musligeskillere og sejle med fiskekutter og røre ved fisk.

Palle: holdkæft, hvor har de unger det godt.

Finn 2000: Røde Roser er ligesom de hvide skoler til de frelste. Dem, der råber op om integration, er også dem der sender deres børn til hvide skoler.

Gillion: Indvandrerne vil ikke have deres børn der

Jens: forældrene synes at det er for koldt deroppe. De to institutioner i Mjølnerparken har fået udflytterbørnehaver, men de kommer i deres små kjoler og laksko og så skal de på landet.

Finn 2000: Jeg har været en af de store modstandere, men heldigvis har jeg revideret

Børn har en længere arbejdstid end forældre

Kirsten: Hvis de så har det godt!

Finn 2000: Servicesamfundet, vi servicerer ungerne. Det der mang-

ler er at indrage børnene mellem generationerne. Jeg var med min far på arbejde. Jeg vil have samfundet lavet om, vi har et aldersopdelt samfund. Vi sender børn i institutioner i deres mest aktive timer.

Gillion: Hvis de har haft en god dag i en udflytterbørnehave kommer de velfungerende tilbage. Det kan jeg se.

Finn 2000: Det jeg hører og ser er er en flok frustrerede unger, et barn er ligeså afhængig af familiestrukturen som altid. Det kan jeg se på mine hundehvalpe

Gillion: De behøver ikke være afhængige af familien, men af de voksne, onkler og tanter, de skal bare være der. Når jeg sender mine børn ud skubber jeg dem ind i en struktur der er velfungerende
Finn 2000: så er de ekstremt privilegeret i forhold til andre børn her på Nørrebro

Jens: der er 30 udflytterbørnehaver i København, dvs ca 1000 børn

Finn 2000: børn sidder og græder om natten fordi forældrene ikke er hjemme

Jens: det gjorde de også i gamle dage

Finn 2000: miljøet er blevet mere råt. Palastinenserne har set hvad der sker dernede. Dem skælder vi ud. Vi ser ikke nogen politisk vilje til at løse det.

Hvorfor fjerner man ikke bilerne

i Rådmandsgede, så ungerne kan løbe på tværs. Det hele handler om produktivitet og kommercialisering. Hvor er kreativiteten.

Et bordfodboldspil, en flok computere og en stor tvskærm - det er en ungdomsklub, hvor er kreativiteten?

En onsdag aften kl 3 om natten: en flok unger gik og skabte sig åndsvagt og jeg sagde hvad går I og råber for, - det er bedre at råbe i en mikrofon og de kom sgu lidt efter lidt. Jeg har lovet drengene fuldstændig anonymitet. De skal selv lære at lave radio og de har fungeret i fem år og så lige så snart vi får en krone fra det offentlige så går lortet i stykker. Per Bregendorf, enhedslisten, gammel boligaktivist siger: I passer ikke ind i vores klubsystem

Finn Thybo: Hvad mener du med at klubben gik i stykker?

Finn 2000: Så kommer de offentlige kroner ind og så stiller man nogle krav og man må ikke blive personlig involveret, men hvis en eller anden går ned kl kort om natten, så skal du være der og ikke på torsdag kl 14. Det der mangler er de små enheder, intimitet. Ikke 100 unger, ingen opdager konflikterne før de opstår og så er det forsent. Det handler om nærhed.

Et samfund, du kan høre det: vi finder sammen.

Vi lever i et adskildelsessamfund, jeg kan ikke tage min hund med på arbejde.

Heine fra kunstakademiet har lavet nogle små skulpturmodeller til DSB arealet. Han kalder dem pauser.

6 arabiske drenge kommer. De får sodavand, så skal de tegne Kirsten: der skal være en legeplads, så skal I tegne hvordan den skal se ud. I skal skrive hvad I tegner og hvad I hedder

Gokart. Hvad er det for en klub
Der skal være video bordfodbold
Hockey alt muligt
racerbane med motorbiler.

Svømmehal

Det er ikke coca cola

Lad være med at ryge, så gider vi ikke være herinde

Så kan I åbne døren

Er det 100 x sikkert at vi får det?

Prøv engang at se her. Her ligger Tithanparken
jeg skal tisse

Brug et træ

Man kan bygge huler, cyklebaner

Kun én sodavand

Hold nu op, I kan komme en anden dag

De gik med alle sodavandene. I skal ikke bare tømme firmaet her
I drikker herinde

Vi har åbent igen torsdag kl 5

Han må ikke tisse derude

Han har fået lov af Finn

I kan komme over i radiostationen i morgen

Der er Marocco deroppe på globusen.

Drengene forsvinder, der mangler noget ler.

Finn efter dem. Kommer med

leret. En af drengene kommer med

Kirstens mobiltelefon, som de har neglet, han får en sodavand til belønning.

